

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ»

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΓΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020. ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

«Μνήμια Της δευτέρας και ενδόξου παρουσίας Του Κυρίου
#μών Ιησού Χριστού»

Πολυκάρπου ιερομάρτυρος επισκόπου Σμύρνης.

Έτος 13^ο Τεύχος 567

Προσδοκῶ Ανάστασιν Νεκρῶν

(Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνῶν κ. Χριστοδούλου)

Αποτελεί δόγμα της πίστεώς μας η κοινή Ανάσταση των νεκρῶν. Το λέμε στο σύμβολο της Πίστεώς μας: «προσδοκῶ ανάστασιν νεκρῶν και ζωῆν του μέλλοντος αἰῶνος». Η ζωή μας ἔχει τέσσερα στάδια. Το πρώτο είναι η επίγεια ζωή μας. Αυτή την οποία ζούμε ἐπάνω στην γη. Το δεύτερο στάδιο είναι μετά τον θάνατο μας, η λεγόμενη «μέση κατάσταση». Το τρίτο στάδιο είναι η ζωή κατά την ανάσταση των σωμάτων και το τέταρτο η ζωή του μέλλοντος αἰῶνος. Τότε αρχίζει και το μυστήριο της «ογδῆς ημέρας».

Ὅμως, αν κάποιος ἀμφιβάλλει περί της αναστάσεως των σωμάτων, θα πρέπει να πούμε ότι η ανάσταση αυτή θα γίνει, διότι το εἶπε το ἀψευδές στόμα του Κυρίου μας. Στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο είναι γραμμένα τούτα τα λόγια του Κυρίου: «οι νεκροί ἀκούσονται της φωνῆς του Υἱοῦ του Θεοῦ και οι ἀκούσαντες ζήσουνται». Θα ἀκουσεί λέγει η φωνή του Χριστοῦ και ὅλοι θα ζήσουν, θα ἀναστηθούν. Στην συνέχεια ο ἴδιος ο Κύριος συμπληρώνει «μη θαυμάζετε τούτο, ότι ἔρχεται ὥρα εν η πά-

ντες οι εν τοις μνημείοις ακούσονται της φωνής Αυτού και εκπορεύονται οι τα αγαθά ποιήσαντες εις Ανάστασιν ζωής, οι δε τα φαύλα πράξαντες εις Ανάστασιν Κρίσεως». Σαφέστατα τα λόγια αυτά του Κυρίου μας ομιλούν για την ανάσταση των σωμάτων, η οποία θα γίνει όταν θα ακουσθεί η φωνή του Ιησού Χριστού. Αλλά και ο Απόστολος Παύλος εκφράζοντας την ίδια αλήθεια μας λέγει: «σαλήσει γαρ και οι νεκροί εγερθήσονται άφθαρτοι». Ο Απόστολος ομιλεί περί του σαλπίσματος του Αγγέλου, το οποίο θα σημάνει για την ανάσταση των νεκρών σωμάτων, οπότε οι νεκροί θα εγερθούν άφθαρτοι. Για όσους επίσης αμφιβάλλουν περί της ζωοποιήσεως των νεκρών σωμάτων και μάλιστα των απ' αιώνος κεκοιμημένων, υπάρχει το όραμα του προφήτου Ιεζεκιήλ, που ο προφήτης, λαμβάνοντας εντολή από τον Θεό να κηρύξει στα γυμνά οστά, κηρύττει και αμέσως τα οστά προσλαμβάνουν σάρκα και ψυχή• ζωοποιούνται και ανίστανται.

Είναι, επίσης, ορθό και δίκαιο πριν από την Δευτέρα Παρουσία να προηγηθεί η ανάσταση των σωμάτων, προκειμένου σώματα και ψυχές μαζί να παρουσιαστούν ενώπιον του βήματος του αδέκαστου Κριτού, για να λάβουν την απάντηση στον τρόπο της ζωής που έζησαν από κοινού. Κι' αυτό διότι ο άνθρωπος δεν είναι μόνο ψυχή. Ο Απ. Παύλος σαφώς μας πληροφορεί ότι θα βρεθούμε ενώπιον του Κριτού, με το σώμα μας, για να λάβει έκαστος την κρίση για όλα όσα έκανε. Μαζί έζησαν σώμα και ψυχή, μαζί και θα απολαύσουν τον Παράδεισο ή μαζί θα οδηγηθούν στην Κόλαση.

Μερικοί αναρωτιούνται πως είναι δυνατόν να γίνει αυτή η ανάσταση, όταν το σώμα έχει διαλυθεί προ πολλού. Το σώμα αυτό θα αναστηθεί, διότι ανεστήθη το σώμα του Χριστού. Η Αγία Γραφή τον χαρακτηρίζει ως «πρωτότοκο πάσης κτίσεως» και «ότι εγένετο απαρχή των κεκοιμημένων». Αυτό σημαίνει ότι, ό,τι συνέβη στον Χριστό, πρόκειται να συμβεί και σε εμάς, επειδή ο Χριστός είναι η ανακεφαλαίωση και η συγκεκριαλαίωση ολοκλήρου της ζωής μας. Ο Κύριός μας είναι η κεφαλή του σώματός μας και εμείς είμεθα τα μέλη. Επομένως, αφού η κεφαλή ανέστη, θα αναστηθεί και ολόκληρο το σώμα. Θα αναστηθούμε όμως όχι αφ' εαυτών μας, όπως συνέβη με την Ανάσταση του Κυρίου, αλλά θα αναστηθούμε όταν ακουσθεί η φωνή του Κυρίου.

Ο ιερός Χρυσόστομος λέγει τα εξής: «Αν δεν ανασταίνεται το σώμα, τότε δεν ανασταίνεται ο άνθρωπος. Διότι ο άνθρωπος δεν είναι μόνο ψυχή. Είναι ψυχή και σώμα. Αν λοιπόν η ψυχή ανασταίνεται, κατά το μισό ο άνθρωπος ανασταίνεται και όχι ολόκληρος. Άλλωστε δεν κυριολεκτούμε όταν λέμε ότι ανασταίνεται η ψυχή, διότι μόνο το σώμα ανασταίνεται, αφού μόνον αυτό παραδίδεται στην φθορά». Η ανάσταση των σωμάτων είναι ένα θαύμα. Θα είναι το θαύμα της Δυνάμεως του Θεού. Και όπως ο σπόρος σπείρεται στην γη εν φθορά και εγείρεται εν αφθαρσία, έτσι και το σώμα μας εσπάρη εν φθορά, ετάφη και διελύθη μέσα στη γη και πρόκειται να αναστηθεί και να εγερθεί εν αφθαρσία. Αυτή η ανάσταση θα γίνει, όπως λέγει ο Κλήμης Ρώμης, οπουδήποτε και αν έχουμε διασκορπισθεί, είτε στην θάλασσα, είτε στην ξηρά, είτε έχου-

με κατασπαραχθεί από θηρία ή όρνεα, θα μας αναστήσει με τη δύναμή Του ο Θεός, γιατί όλος ο κόσμος βρίσκεται στο χέρι Του.

Ένα εύλογο ερώτημα είναι, πώς θα είναι τα σώματά μας μετά την ανάστασή μας; Θα είναι όπως ήταν πριν από τον θάνατο ή όχι; Η απάντηση είναι ότι τα σώματά μας θα είναι κατά βάση τα ίδια -όπως και πριν, αλλά με διαφορετικές ιδιότητες. Ο ιερός Χρυσόστομος απαντώντας στο ερώτημα λέγει, ότι το σώμα θα είναι το ίδιο, αλλά και δεν θα είναι το ίδιο. Ο όσιος Μακάριος λέγει ότι το σώμα μας μετά την ανάσταση θα διατηρεί την φύση του όπως ο σίδηρος, ο οποίος όταν πυρακτώνεται γίνεται κατακόκκινος, χωρίς όμως και να πάψει να είναι σίδηρος. Ο άγιος Θεόδωρος Μοψουεστίας δίνει μίαν άλλη εικόνα. Την εικόνα της άμμου και του γυαλιού. Όπως γνωρίζουμε το γυαλί αποτελείται από την άμμο. Όμως όταν γίνεται γυαλί, δεν είναι πλέον άμμος. Μεταξύ λοιπόν του προ της αναστάσεως σώματός μας και εκείνου το οποίο θα έχουμε μετά την Ανάσταση, υπάρχει και ταυτότητα και διαφορά.

Μία διαφορά που πρέπει να καταγράψουμε είναι ότι το παλιό σώμα είναι ενδεδυμένο την φθορά, ενώ το νέο την αφθαρσία. Το σώμα αυτό μετά την κοινή ανάσταση θα είναι αθάνατο. Η εικόνα του σπόρου που χρησιμοποιεί ο Απ. Παύλος είναι πολύ χαρακτηριστική. Σπείρεται ο σπόρος στην γη, στην συνέχεια διαλύεται, έπειτα φυτρώνει απ' αυτόν τον σπόρο ένα νέο φυτό, το οποίο ζωογονείται και αναπτύσσεται. Είναι δε της ίδιας φύσεως με τον σπόρο ο οποίος έχει σπαρεί. Εάν σπείρει δηλαδή κάποιος σπόρο σιταριού, θα φυτρώσει σιτάρι. Είναι όμως αυτό καλύτερο από αυτό το οποίο εσπάρη. Σπείρεται δε ένα σπειρί και φυτρώνουν πολλαπλάσια. Μπορούμε από όλα αυτά να συναγάγουμε τις ιδιότητες, τις οποίες θα έχει το μετά την ανάσταση σώμα μας, με πρώτη εκείνη της αφθαρσίας.

Ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων προσπαθώντας να προσεγγίσει αυτό το μυστήριο, χρησιμοποιεί την εικόνα του νερού. Το νερό, λέγει, έχει άλλες ιδιότητες όταν είναι υγρό, άλλες όταν είναι στερεό, και άλλες όταν είναι ατμός. Και σε εμάς θα γίνει μία μεταποίηση. Επομένως, εφ' όσον το σώμα μας θα έχει την ιδιότητα της αφθαρσίας, αυτό σημαίνει ότι δεν θα αρρωσταίνει, δεν θα πονά, δεν θα γερνά. Θα έχουμε δε όλοι μία ηλικία, όπως λέγει η παράδοση της Εκκλησίας μας, την οποία συναντούμε και στα υμνολογικά μας κείμενα. Δεν θα έχουμε με άλλα λόγια τις αναπηρίες τις οποίες είχαμε στην ζωή αυτή, τις διάφορες ασθένειες, ούτε θα έχουμε και τα λεγόμενα «αδιάβλητα» πάθη, όπως, το ότι πεινάμε, διψάμε, κουραζόμαστε έχουμε ανάγκη αναπαύσεως, το ότι πονάμε κ.λ.π.

Η δεύτερη ιδιότητα της αθανασίας, σημαίνει ότι δεν θα πεθάνουμε και θα είμαστε αιώνιοι. Το πρότυπό μας θα είναι το σώμα του Αναστημένου Χριστού. Μία τρίτη ιδιότητά μας είναι η μεταποίηση ή μεταμόρφωση του σώματός μας. Το νέο σώμα θα είναι καλύτερο και ανώτερο του προηγούμενου. Δεν θα έχει ούτε ύλη, ούτε βάρος, δεν θα έχει όγκο δεν θα καταλαμβάνει θέση μέσα στον χώρο. Όπως ο Κύριος μας είχε μεν σώμα, το οποίο οι μαθητές έβλεπαν μετά την Ανάσταση, όμως το σώμα αυτό δεν τον εμπόδιζε να εισέρχεται στο δωμά-

τιο που ήσαν οι μαθητές «κεκλεισμένων των θυρών», ή ακόμη δεν τον εμπόδιζε να βρίσκεται ταυτοχρόνως σε διάφορα σημεία, -όπως επιβεβαιώνεται από τις μετά την Ανάσταση εμφανίσεις Του.

Οι ιδιότητες που θα έχει το καινούργιο σώμα μας θα είναι νέες ιδιότητες. Το σώμα αυτό θα μετέχει της δόξης του Αναστημένου και Αναληφθέντος Ιησού Χριστού. Ο Κύριος δεν ανέστη μόνον ως πρωτότοκος πάσης κτίσεως, αλλά και αυτό το αναστημένο σώμα Του το μετέφερε στους ουρανούς, κατά την ημέρα της Αναλήψεώς Του. Και γι' αυτό, η μεγάλη Δεσποτική εορτή της Αναλήψεως έχει πολλή μεγάλη σημασία για εμάς, διότι σημαίνει την παντοτινή δόξα του σώματος μας, δίπλα από το σώμα του Αναστημένου Χριστού στην δόξα του Ουρανού. Το σώμα μας θα είναι ωραίο, με τα πρώην χαρακτηριστικά του. Οι σωματικές μας δε αναμνήσεις θα γίνουν πνευματικές. Γι' αυτό μία ακόμη ιδιότητά του είναι η πνευματικότητα. Δεν θα μας απασχολούν πλέον θέματα υλικά ή ηδονικά. Το σώμα μας ως πνευματικό δεν θα έχει ανάγκη συντηρήσεως και τροφής.

Με βάση όλα αυτά, τα οποία είπαμε περί του αναστημένου σώματός μας, θα πρέπει να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι και η ανταμοιβή μας, δηλαδή η κληρονομιά του Παραδείσου ή η τιμωρία μας, δηλαδή η κόλαση, θα είναι πνευματικού και όχι υλικού χαρακτήρος. Θα είναι καταστάσεις που θα μας γεμίζουν χαρά, εάν θα είμεθα μαζί με τον Θεό και θα γευόμεθα την παρουσία Του, ή αντιθέτως θα πληρούν την ψυχή μας από θλίψη και λύπη. Θα τιμωρούμεθα, διότι θα είμεθα μακράν του Θεού. Δεν θα απολαμβάνουμε την εν ημίν παρουσία Του. Αυτό είναι φοβερότατο μαρτύριο, διότι η συνείδησή μας, όπως λένουν οι δογματικοί θεολόγοι της Εκκλησίας μας, «εις το έπακρον τότε εκλεπτυσμένη και ευαισθητοποιημένη, θα μας ελέγχει κατά τρόπο βασανιστικό και επώδυνο», θα έχει απαλλαχθεί από την ραστώνη η συνείδηση μας, με την οποία βαρύνεται κατά τη διάρκεια της παρούσης ζωής. Οι άνθρωποι, λένουν οι Πατέρες της Εκκλησίας, θα λάμπουν κατά το μέτρο της αρετής των. Γι' αυτό και ο Κύριος είπε ότι «εν τη οικία του Πατρός Μου, μοναί πολλάι εισίν». Τούτο σημαίνει ότι και ο Παράδεισος θα έχει ορισμένες διαβαθμίσεις. Σε άλλη κατάσταση θα βρίσκονται οι Άγιοι που ευαρέστησαν ενώπιον Θεού και σε άλλη κατάσταση θα βρίσκεται κάποιος άλλος χριστιανός. Όμως, όλοι όσοι θα βρίσκονται στον Παράδεισο, θα αισθάνονται πλήρη ευτυχία. Και μάλιστα οι Πατέρες χρησιμοποιούν μίαν ωραία εικόνα, για να μας προσδιορίσουν ότι όλοι θα αισθανόμεθα ικανοποιημένοι. Ο κάθε άνθρωπος θα κρατάει στα χέρια του ένα δοχείο. Άλλου το δοχείο θα είναι πιο μεγάλο, άλλου μικρότερο. Όμως, όλων τα δοχεία θα είναι γεμάτα έως το χείλος επάνω.

Μετά την ανάσταση θα ακολουθήσει η γενική κρίση. Η καθολική κρίση όπως λέμε. Θα εμφανισθούμε με τα αναστημένα σώματα και τις ψυχές μας ενωμένες, όπως και τώρα, ενώπιον του αδέκαστου βήματος του Θεού.